Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ

Καὶ ἡ γυναίκα μπορεῖ ν' ἀρνεῖται τὸν ἄνδρα!

ΑΛΛΟ ΣΕΞ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ('Ιδ. ὑπηρ.). Κεμιὰ κοινωνία δὲν κατέχεται τοσο ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς γυναικείας σεξουαλικότητας ὅσο ἡ ἀμερικανικὴ κοινωνία. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Χάβελοκ Ἔλλις ἔκανε τὴν περίφημη ἔρευνά του γιὰ τὴν σεξουαλικὴ ζωὴ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἀμερικανίδων, τὸ θέμα ἔγινε μπέστ—σέλλερ. Καὶ παραμένει, γιατί, ὅπως φαίνεται, οἱ γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι ἀποφασισμένες νὰ τὸ ἐρευνήσουν σὲ ὅλο του τὸ βάθος.

Πρόσφατη ἀναζωπύρωση τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν εὐκαιρία μιᾶς νέας ἔρευνας, ποὺ ἔγινε αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ μιὰ γυναίκα: Τὴν Σὲρ Χάϊτ ἱστορικὸ καὶ μαχήτρια τῆς ἀμερικανικῆς «Λίμπ», τοῦ κινήματος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας. Ἡ Σὲρ Χάϊτ συνέλαβε τὴν ἰδέα νὰ διερευνήσει τὴ σεξουαλικὴ ζωὴ τῆς Ἀμερικανίδας μὲ τὸν πιὸ ἄμεσο τρόπο: Ρωτώντας τὶς ἴδιες τὶς γυναῖκες. Κατάρτισε ἕνα ἐρωτηματολόγιο μὲ 63 ἐρωτήσεις καὶ μοίρασε 100 χιλιάδες ἀντίτυπα σὲ γυναῖκες ὅλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων καὶ ὅλων τῶν ἡλικιῶν — ἀπὸ 14 ὡς... 70 ἐτῶν. Πῆρε 3.010 ἀπαντήσεις. Τὶς ἐπεξεργάσθηκε τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια. Καὶ δημοσίευσε τὰ συμπεράσματα τῆς ἔρευνάς της σὲ ἕνα βιβλίο 400 σελίδων, ποὺ ἔγινε ἀνάρπαστο καὶ ἔχει ἤδη φτάσει στὴν τρίτη του ἔκδοση.

Κύριο χαρακτηριστικὸ τῶν ἐρωτημάτων ποὺ ἀπηύθυνε στὶς συμπατριώτισσές της εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀδιακρισία, ποὺ ἀπαιτεῖ καὶ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια στὶς ἀπαντήσεις. Καθὼς οἱ ἀπαντήσεις ἦταν ἀνώνυμες, δὲν ὑπῆρχε οὐσιαστικὸ ἐμπόδιο στὴν εἰλικρίνεια. Ἔτσι ἡ Σὲρ Χάϊτ μπόρεσε νὰ δώσει τὸν λόγο στοὺς ἀριθμοὺς καὶ στὶς στατιστικές. Οἱ Ἀμερικανίδες πληροφορήθηκαν ὅτι, ὅπως βγαίνει ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις ποὺ ἔδωσαν οἱ ἴδιες σπάνια φτάνουν στὸν ὀργασμὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς σεξουαλικῆς πράξης. Μόνο τὸ 30% ἔχει αὐτὴ τὴν ἱκανότητα, ἐνῶ τὰ 29% δὲν φτάνει ποτὲ σ' αὐτόν, τὸ 22% φτάνει «σπανίως» καὶ ἕνα 19% φτάνει μὲ ὡρισμένες προϋποθέσεις. Ἀντιθέτως, τὸ 82% τῶν γυναικῶν ποὺ ἀπάντησαν στὰ ἐρωτηματολόγια, παραδέχτηκε ὅτι φτάνει πολὺ εὔκολα στὸν ὀργασμὸ μὲ τὸν αὐτοερωτισμό.

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἐνθουσίασε τὴν Σὲρ Χάϊτ. Γιατὶ «δικαίωνε» τὴν καταπληκτικὴ θέση ποὺ κατέχουν ἔναντι τῶν ἀνδρῶν τὸ Κίνημα Ἀπελευθέρωσης τῆς Γυναίκας στὴν Ἀμερική: "Οτι ὁ ἄνδρας εἶναι... περιττὸς στὴν κοινωνία. Ὅτι χρησιμεύει μόνο στὴν... ἀναπαραγωγή. Καὶ ὅτι ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ξεχωρίσει τὰ θέματα τῆς ἀναπαραγωγῆς ἀπὸ τὴν σεξουαλικὴ ἀπόλαυση, πρέπει μὲ ἄλλα λόγια νὰ ξεχωρίσει τὴν σεξουαλικὴ της ἀπόλαυση ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου σ' αὐτήν.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἡ Σὲρ Χάϊτ δὲν διατυπώνει μὲ αὐτὴ τὴν ὠμότητα τὰ συμπεράσματά της. Ἄλλωστε, καὶ οἱ Ἀμερικανίδες ποὺ ἀπάντησαν στὸ ἐρωτηματολόγιό της, δὲν δέχονται τὴν δυνατότητα νὰ βγεῖ ἕνα τέτοιο συμπέρασμα. Στὴ συντριπτική τους πλειοψηφία, οἱ γυναῖκες ποὺ ἀπάντησαν πὼς δὲν φθάνουν στὸν ὀργασμὸ κατὰ τὴν σεξουαλικὴ πράξη, παραδέχτηκαν πὼς αὐτὸ δὲν τὸ βρίσκουν τόσο σημαντικό, πὼς μεγαλύτερη σημασία ἔχει γι' αὐτὲς ἡ συναισθηματική, ἡ συγκινησιακὴ πλευρὰ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ζευγαριοῦ.

Μιὰ ἄλλη κατηγορία γυναικῶν παραδέχτηκε, ὡστόσο, πὼς ὑπάρχει καὶ ἡ ὑποκριτικὴ πλευρά: μιὰ γυναίκα ποὺ ἐξαρτᾶται οἰκονομικὰ ἀπὸ τὸν ἄντρα της, δὲν τολμάει νὰ τοῦ πεῖ πὼς δὲν τὴν «ἱκανοποιεῖ» καὶ ἔτσι ὑποκρίνεται πὼς φτάνει σὲ ἕναν ὀργασμὸ ποὺ τῆς εἶναι στὴν πραγματικότητα, ἄγνωστος.

Ἔτσι, ἡ ἐρευνήτρια φτάνει σὲ ἕνα ἀπροσδόκητο «δίδαγμα»: Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ διαχωρίσει τὴ σεξουαλικὴ ἱκανοποίηση ἀπὸ τὴν αἰσθηματικὴ συγκίνηση. Μὲ τὸν ἄνδρα της μπορεῖ νὰ τὴν συνδέει δεσμὸς αἰσθηματικός, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἱκανοποίησή της πρέπει νὰ τὴν ἀναζητᾶ «ἔξω ἀπὸ τὸ στερεότυπο τοῦ ζευγαριοῦ». Μὲ ἄλλα λόγια, τὸ συμπέρασμα εἶναι τὸ ἴδιο μ' αὐτὸ ποὺ ἡ ἀμερικανικὴ «Λίμπ» ὑποστηρίζει: Ὁ ἄνδρας δὲν εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο στὴ γυναικεία σεξουαλικότητα.

Κι' ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν ἕνα τέτοιο συμπέρασμα, ἡ Σὲρ Χάϊτ ἔχει ἕνα... ἀποστομωτικὸ ἐπιχείρημα: «Θέλετε νὰ σᾶς ἀγαποῦν οἱ γυναῖκες γιὰ σᾶς ἢ γιὰ τὴν ἀνατομία σας;». Τὸ ἐπιχείρημα δὲν εἶναι, σίγουρα, πολὺ πειστικό, καὶ εἶναι ζήτημα ἂν θὰ τὸ υἱοθετήσουν πολλὲς Ἀμερικανίδες. Ἀλλὰ εἶναι ἐνδεικτικὸ αὐτῆς τῆς τάσεως ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ σύγχρονο φεμινιστικὸ κίνημα τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ποὺ θέλει νὰ ἀντιστρέψει, ἁπλῶς τοὺς ρόλους. Ἄλλοτε ὁ ἄντρας ἦταν αὐτὸς ποὺ διαχώριζε τὴν αἰσθηματικὴ του ζωὴ ἀπὸ τὴν σεξουαλική του ἀπόλαυση. Ἰδιαίτερα στὴν πουριτανικὴ κοινωνία τοῦ περασμένου αἰῶνα, ἡ γυναίκα — σύζυγος, ἦταν ἁπλῶς, ὄργανα ἀναπαραγωγῆς, ἦταν ἡ «μητέρα τῶν παιδιῶν» τοῦ συζύγου της. Στὸ «Ὅσα παίρνει ὁ ἄνεμος» ἡ Μάργκαρετ Μίτσελ εἶχε δώσει γιὰ γλαφυρὴ εἰκόνα τῶν σχέσεων τοῦ ζευγαριοῦ στὸν ἀμερικανικὸ Νότο: Οἱ κυρίες τοῦ Νότου δὲν εἶχαν ποτὲ ὑποψιαστεῖ ὅτι ἡ σεξουαλικὴ πράξη ὑπάρχει. Ἁπλῶς, ἦταν ὁ μοναδικὸς τρόπος γιὰ νὰ δίνουν παιδιὰ στὸν ἄντρα τους. Φυσικά, ὁ ἄντρας καὶ ὄχι μόνο ὁ Ἀμερικανός ἀναζητοῦσε ἀλλοῦ τὴν ἀπόλαυση. Στὶς γυναῖκες — ἐπαγγελματίες τοῦ εἴδους, ποὺ ἔμεναν κατὰ τὰ ἄλλα, στὸ περιθώριο τῆς κοινωνίας. Τώρα ἡ ἀμερικανικὴ «Λίμπ» θέλει νὰ πάρει τὴν «ρεβάνς». Σειρὰ τῆς γυναίκας νὰ ξεχωρίσει τὴν ἀπόλαυση ἀπὸ τὸ «στερεότυπο» τοῦ ζευγαριοῦ. Ὁ ἄντρας μπορεῖ νὰ γίνει «ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν της» χωρὶς νὰ εἶναι καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὴν ἱκανοποιεῖ.

Ὑποστηρίζει ἡ Σὲρ Χάϊτ, ὅτι, μὲν διαχωρισμὸ τῶν αἰσθημάτων ἀπὸ τὴν ἀπόλαυση, οἱ σχέσεις τῶν δύο φύλων θὰ γίνουν εἰλικρινέστερες, καὶ ἡ γυναίκα θὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὸ καινούργιο «κλισέ» ποὺ τῆς ἐπεβλήθηκε μὲ τὴ λεγόμενη σεξουαλικὴ ἐπανάσταση. Γιατὶ μὲ τὴν «ἐπανάσταση» αὐτή, ἡ γυναίκα ἀπόκτησε τὸ δικαίωμα νὰ ἀλλάζει συχνότερα τὸν «παρτεναίρ» της. ἀλλὰ δὲν ξέφυγε ἀπὸ τὸ στερεότυπο «ἄνδρας — γυναίκα», συνεπῶς, τὰ σεξουαλικά της προβλήματα παρέμειναν ἄλυτα καὶ ἡ ὑποκρισία ἐξακολούθησε νὰ κυριαρχεῖ στὶς σχέσεις της μὲ τὸν ἄνδρα.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ξέρει ποιὲς ἐπιπτώσεις θὰ ἔχει ἡ ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου τῆς Ἀμερικανίδας ἱστορικοῦ στὶς σχέσεις τῶν δυο φύλων στὴν Ἀμερική. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλεῖ ἐντύπωση εἶναι ἡ ἄνεση μὲ τὴν ὁποία οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ σύγχρονου ἀμερικανικοῦ φεμινισμοῦ κόβουν τοὺς γόρδιους δεσμοὺς καὶ ἡ περιφρόνηση τὴν ὁποία δείχνουν πρὸς τὴν βιολογία. Τὸ πρόβλημα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἶναι, βεβαίως, πολὺ πιὸ περίπλοκο ἀπὸ τὶς ἁπλὲς βιολογικὲς λειτουργίες. Γι' αὐτὸ καὶ πολὺ πιὸ περίπλοκη εἶναι ἡ λύση του. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖ ὡς τὸ νὰ ὑποστηρίζει κανεὶς πὼς γιὰ νὰ βρεῖ ἡ γυναίκα τὴν σεξουαλικὴ ἀπόλαυση δὲν ἔχει παρὰ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ «στερεότυπο» ποὺ ἡ φύση τῆς παρέδωσε ὑπάρχει μιὰ ἀπόσταση ποὺ δὲν γεφυρώνεται μὲ τὰ «συμπεράσματα» μιᾶς ἔρευνας ποὺ θέλει νὰ λέγεται ἐπιστημονική.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρόβλημα τῆς «ἐπιστημονικότητάς» τῶν διαφόρων ἐρευνῶν ποὺ διεξάγονται γύρω ἀπὸ τόσο εὐαίσθητα θέματα ξανάρχεται στὴν ἐπικαιρότητα μὲ τὸ βιβλίο τῶν 400 σελίδων, ὅπου συνόψισε τὰ συμπεράσματά της ἡ Σὲρ Χάϊτ. Βεβαίως, ὅλες οἱ ἔρευνες γίνονται μὲ «δείγματα» καὶ τὰ στατιστικὰ συμπεράσματα οὐδέποτε στηρίζονται στὸ σύνολο πληθυσμῶν ἢ κοινωνικῶν ὁμάδων. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν τὸ «δεῖγμα» ποὺ ἐπεξεργάστηκε ἡ Σὲρ Χάϊτ εἶναι πραγματικὰ ἀντιπροσωπευτικό. Καὶ ἐδῶ διατυπώνονται πολλὲς καὶ βάσιμες ἐπιφυλάξεις.

Βασικὴ ἐπιφύλαξη: Ὁ γυναικεῖος πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ξεπερνάει τὰ 100 ἑκατομμύρια. Ἀπαντήσεις στὸ ἐρωτηματολόγιο τῆς ἐρευνήτριας ἔδωσαν λίγο περισσότερες ἀπὸ 3.000 γυναῖκες. Ἡ ἴδια εἶχε ἀπευθύνει τὰ ἐρωτηματολόγιά της σὲ 100 χιλιάδες γυναῖκες. Συνεπῶς, τὸ ὑλικὸ ποὺ ἐπεξεργάσθηκε περιορίζεται στὸ 3% τοῦ ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ. Πῶς μποροῦν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀναλογία, νὰ βγοῦν συμπεράσματα καθοριστικὰ γιὰ ἕνα πρόβλημα τόσο σύνθετο ὅπως εἶναι οἱ σχέσεις τῶν δύο φύλων στὴ σύγχρονη κοινωνία: Δικαιολογημένα μπορεῖ νὰ διατηρηθεῖ ἡ ὑπόνοια ὅτι, κάτω ἀπὸ μιὰ δῆθεν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα κρύβεται ἡ ἀνομολόγητη ἐπιθυμία νὰ προσκομισθοῦν «ἀποδείξεις» ποὺ θὰ ὑποστηρίζουν, ἁπλῶς μιὰ θέση παρμένη ἐκ τῶν προτέρων. Πρᾶγμα ποὺ ἀντίκειται στὴν ἔννοια τῆς μὲ ἐπιστημονικὰ κριτήρια ἔρευνας.

Τὸ ὅτι, στὶς 100 χιλιάδες γυναῖκες ποὺ ρωτήθηκαν, ἀπάντησαν οἱ τρεῖς χιλιάδες, ἀποδείχνει κάτι ἀκόμη σημαντικώτερο: "Οτι ἀπάντησαν ἐκεῖνες οἱ γυναῖκες ποὺ εἶχαν προβλήματα στὶς συζυγικὲς ἢ τὶς ἁπλῶς σεξουαλικὲς τους σχέσεις. Τὸ ἴδιο δείχνει καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἐρευνήτριας ὅτι πολλὲς γυναῖκες ποὺ δὲν εἶχαν λάβει ἐρωτηματολόγια ζήτησαν νὰ προμηθευθοῦν. Ἔτσι, τὸ ὑλικὸ ποὺ ἐρευνήθηκε εἶναι ὄχι μόνο ποσοτικά, ἀλλὰ καὶ ποιοτικὰ περιορισμένο. Πρᾶγμα ποὺ μειώνει ἀκόμη περισσότερο τὶς ἐπιστημονικὲς ἀπαιτήσεις μιᾶς τέτοιας ἔρευνας.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ δὲν ἀλλάζει τὰ πράγματα. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ που θὰ κυκλοφορήσει ἕνα βιβλίο μὲ περιεχόμενο «ἐπιστημονικό» θὰ διαβαστεῖ γιὰ πολλοὺς λόγους ἀπὸ διαφορες μερίδες τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς αὐξάνει τοὺς κινδύνους ποὺ κυοφορεῖ ἡ προβολὴ στατιστικῶν στοιχείων. ποὺ ἔχουν βγεῖ ἀπὸ ἕνα ὄχι ἀντιπροσωπευτικὸ δείγμα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ συναγωγὴ συμπερασμάτων ποὺ ἔχουν μέσα τους ἕνα ἰσχυρὸ στοιχεῖο αὐθαιρεσίας. Τὸ μόνο βέβαιο συμπέρασμα ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεση εἶναι ὅτι ἡ ἐρευνήτρια ἔλυσε τὸ οἰκονομικὸ της πρόβλημα. Ἤδη ἕνας ἐκδοτικὸς οἶκος τῆς προσφέρει 300 χιλιάδες δολλάρια γιὰ νὰ κάνει ἀνάλογη ἔρευνα καὶ στὸ ἀντρικὸ φύλο...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἀχαϊκὰ Χρονικά»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 14ο τεῦχος (Ἰανουαρίου — Μαρτίου) τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου Πατρέων Πρωτευούσης «Ἀχαϊκὰ Χρονικὰ» εἰκονογραφημένο καὶ μὲ πλούσια, ὅπως πάντα, ὕλη καὶ πρωτότυπη. Ἀπ' αὐτὸ μαθαίνουμε πὼς οἱ Πατρινοὶ Ἀθηνῶν θὰ ἔχουν σύντομα δική τους ἰδιόκτητη στέγη στὴν Ἀθήνα ποὺ θὰ προσφέρεται, ἐκτὸς ἀπὸ ἐντευκτήριο, καὶ γιὰ ἐκθεση ἔργων Πατρινῶν ζωγράφων κλπ., αἴθουσα διαλέξεων καὶ ὅ,τι ἄλλο σχετικό.

Στὸ τεῦχος βρίσκουμε τὴν νέα ἐργασία τοῦ συμπολίτου μας Κ. Τριανταφύλλου γιὰ τὴν ἡρωϊκὴ Πατρινοπούλα Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου. συνεργασίες τῶν κ. Ἑλ Μαρινέλλη, δημοδασκάλου Πατρῶν, γιὰ τὸν ἐκ Ζουμπάτας Πατρῶν μητροπολίτη Δέρκων ἐθνομάρτυρα Γρηγόριο, τοῦ κ. Ἰωαν. Πικραμμένου γιὰ τὴν Ἐπανάσταση στὴν Πάτρα, τοῦ κ. Δ. Λάγαρη γιὰ τὸν μουσικοσυνθέτη Γ. Τριάντη, τοῦ κ. Ἀνδρ. Μαυροειδῆ γιὰ τὴ Φιλαρμονικὴ Πατρῶν κ.ἄ. Πολλὰ σχόλια, εἰδήσεις καὶ βιβλιοκρισία ἀπὸ τὸν κ. Ἀνδρέα Καραντώνη.

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΝΕΟ ΣΩΜΑ

Μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἀνακαλύψεις τῆς τηλεοράσεως εἶναι ἡ Ντέμπορα Γουίντζερ. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἐξαιρετικὰ ὡραῖο κορίτσι, μὲ θαυμάσιο σῶμα καὶ θερμὸ βλέμμα, ποὺ συναρπάζει καὶ ξεσηκώνει τὸ κοινὸ — καὶ φυσικὰ τὸ ἰσχυρὸ φύλο. Σήμερα βρίσκεται στὸ μεσουράνημα. Μέσα σὲ ἕξη μῆνες μπόρεσε νὰ κατακτήσει τὶς τεράστιες μᾶζες ποὺ περιμένουν κάτι νέο, μὲ τὴν δίψα τοῦ ὁδοιπόρου στὴν ἔρημο.

«Γεννήθηκα, στὸ Κλήβελαντ τοῦ Ὀχάϊο, λέει. Πέρασα τὰ πρῶτα μου χρόνια ἀκολουθώντας τοὺς γονεῖς μου ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία. Ἔζησα στὸ πίσω κάθισμα ἑνὸς αὐτοκινήτου «σταίσιο βάγκον», ὅπου καὶ ἔκανα τὰ μεγάλα μου ὄνειρα. Ἡ ὀθόνη μὲ φλόγιζε ἀπὸ τότε ποὺ ἤμουνα ἑπτὰ χρόνων. Τὸ ὄνειρό μου ἔγινε ἀκόμα πιὸ ὁριστικὸ ἕξη μῆνες ποὺ ἔμεινα στὸ νοσοκομεῖο μικρή, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀτύχημα. Τότε ἤτανε ποὺ πῆρα τὶς ἀποφάσεις μου».

Ἡ Ντέμπορα δὲν συνάντησε καμμιὰ δυσχέρεια στὴν καρριέρα της. Διάβασε μιὰ πρόσκληση σὲ μιὰ ἐφημερίδα. Κάποια κινηματογραφικὴ ὀργάνωση ζητοῦσε διακόσια κορίτσια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ διάλεγε ἕνα, γιὰ νὰ ὑποδυθεῖ τὴ «Γυναίκα — θαῦμα». Κέρδισε στὸ σχετικὸ διαγωνισμὸ μὲ τὴν ἐκπληκτικὴ ἐμφάνισή της.

«Στὴν ἀρχὴ εἶναι τὸ σῶμα. λέει, ἂς μὴν γελιόμαστε. Εἶχα πάντα ἐμπιστοσύνη στὸ σῶμα μου, τὸ παρακολουθοῦσα νὰ ὡριμάζει, στὸν καθρέφτη μου. Ὅταν ἄρχισα νὰ παρακολουθῶ τὶς προσφερόμενες δυνατότητες σταδιοδρομήσεως, εἶχα συνειδητοποιήσει τὶς σωματικές μου χάρες. Δὲν δίστασα καθόλου νὰ γδυθῶ, ὅταν μοῦ ζητήθηκε. Δὲν τὸ θεώρησα προσβολή. Εἶχα ζήσει μὲ τὴ φαντασία μου τέτοιες σκηνὲς καὶ δὲν σοκαρίστηκα. Ὁμολογῶ, ὅτι ἄνθρωποι ποὺ μὲ διάλεξαν ὑπῆρξαν ἀληθινοὶ τζέντλεμεν. Πολὺ εὐγενεῖς, συνεπεῖς στὶς ὑποχρεώσεις τους. καὶ ἔχω τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις. Σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν ἀντιμετώπισα πρόβλημα ἠθικῆς μορφῆς.

»Τώρα πιστεύω πὼς προσφέρω στὸν μέσο πολίτη τὸ θέαμα ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀνακουφίζει ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἄγχος. Μοῦ φαίνεται πὼς μετέχω σὲ μιὰ λειτουργία. Αὐτὰ δὲν τὰ λέω ἀπὸ καμμιὰ διάθεση ἐξωραϊσμοῦ ἑνὸς ἔργου φτηνοῦ. Πιστεύω, στὸ ρόλο μου. Διαβάζω θέατρο, βιβλία, ποίηση, γυμνάζομαι γιὰ νὰ κρατιέμαι σὲ φόρμα καὶ ἀναζητῶ πάντα τὸν ἄντρα ποὺ θὰ μιλήσει στὸ εἶναι μου».

Βλέποντας τὴν Ντέμπορα Γουίντζερ, πολλοὶ παλαιοὶ Ἀμερικανοὶ ἀναμετροῦν τὸ βαθμὸ τῆς βελτιώσεως τοῦ τύπου τῆς Ἀμερικανίδας ἀπὸ ἄποψη ὁμορφιᾶς. Τὰ σημερινὰ κορίτσια εἶναι πολὺ ὡραῖα ἀπὸ τὶς παλαιότερες γενεές. Πιὸ καλόπλαστα, πιὸ θερμά, μὲ κάτι ποὺ ἐκφράζει ἕνα αἴσθημα λευτεριᾶς, ὅσες φορὲς φυσικὰ δὲν ἐκτρέπεται σὲ φρενήρη πορεία πρὸς τὴν ἔκκληση.

«Δὲν δέχομαι ὅτι ἡ τηλεόραση ἐκμαυλίζει κορίτσια, ἐπαναλαμβάνει ὁ Στὴβ Ντέλμερ. Μπορεῖ νὰ ξεσηκώνει φιλοδοξίες, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ ἱκανοποιηθοῦν, μπορεῖ νὰ δημιουργεῖ ναυάγια, ἀλλὰ παρόμοια ναυάγια μπορεῖ νὰ δημιουργηθοῦν σὲ κάθε τομέα τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας, ἐπιστημονικό, καλλιτεχνικό, ἐπαγγελματικό. Δὲν ἀποτελεῖ ἐξαίρεση ἡ τηλεόραση ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη. Ζοῦμε σὲ μιὰ κοινωνία ἀνταγωνιστικὴ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ φαινόμενά της εἶναι καὶ αὐτό. Ποιὰ κοινωνία ὅμως στὸν κόσμο δὲν εἶναι ἀνταγωνιστική; Παντοῦ ὑπάρχει τὸ δόλωμα, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο καὶ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Ἡ τηλεόραση δὲν φταίει γιὰ ὅ,τι κακὸ γίνεται. Φταῖνε οἱ γενικότερες κοινωνικὲς συνθῆκες».

«Τὸ σὲξ βρίσκεται στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἀπὸ ὅσο μπορῶ νὰ καταλάβω, λέει ἡ Ντέμπορα Στὴ Δύση, αὐτὸ φαίνεται γιατὶ τὸ σὲξ δὲν βρίσκεται σὲ ἀπαγόρευση. Καὶ ἐκεῖ, ὅμως, ποὺ βρίσκεται ὑπὸ ἀπαγόρευση, τὸ ἴδιο γίνεται. Ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖ κάποια εἰδώλα ποὺ διαφέρουν ἀπὸ τὰ δικά μας μόνο στὸ βαθμὸ τοῦ ντυσίματος ἢ τοῦ γδυσίματος. Πέρα καὶ πίσω ἀπὸ τὸ ντύσιμο ἢ τὸ γδύσιμο, ὑπάρχει ἡ οὐσία τοῦ σέξ, ποὺ εἶναι ἴδια. Μελέτησα πολὺ τὸ πρόβλημα, διάβασα πολὺ καὶ ξέρω πὼς σὲ κάθε χώρα τὸ σὲξ βρίσκεται στὸ μεγάλο ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ μέσου ἀνθρώπου. Βέβαια, ὑπάρχει μιὰ τεχνητὴ ἔξαψη στὶς δυτικὲς χῶρες, ἀλλὰ δὲν πιστεύω πὼς αὐτὴ ἡ ροπὴ λείπει ἀπὸ πουθενά.

»Πιστεύω στὴν ἐλευθερία τοῦ ἔρωτα, ὄχι ὅμως στὴν ἐλευθεριότητα. Ἡ ἐλευθερία στὸν ἔρωτα εἶναι στοιχεῖο ἐνεργὸ τῆς προσωπικότητας. Ἡ ἐλευθεριότητα εἶναι τὸ ἐμπόριο τῆς προσωπικότητας, τῶν καμπύλων. Πιστεύω ἀκόμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος, μπορεῖ ἀκίνδυνα νὰ γίνεται κοινωνὸς τῆς ὁμορφιᾶς, αὐτῆς ποὺ προσφέρει ἡ τηλεόραση. Δὲν συμφωνῶ φυσικά, σὲ κάθε τι ποὺ μεταδίδει ἡ μικρὴ ὀθόνη καὶ μὲ τρομάζουν ἀπὸ ἄποψη συνεπειῶν οἱ γκαγκστερικὲς ταινίες. Μὲ προδιαθέτει ἐπίσης ἐφιαλτικὰ ἡ τάση γιὰ χρήση ναρκωτικῶν. Μοῦ φένει ναυτία καὶ ψυχικὴ ἀλαργία. Θλίβομαι, ἀφάνταστα ὅταν σκέπτομαι ὅτι νεαρὰ κορίτσια, μπάζουν τὴ σήψη στὸ σῶμα τους μὲ τὰ ναρκωτικά. Θεωρῶ τὸ ὡραῖο, νέο καὶ ὑγιὲς σῶμα σὰν μεγάλη ἀξία, καὶ αὐτὸ γιατὶ δὲν διαρκεῖ πολύ. Νομίζω πὼς μιὰ ἔντιμη ἀξιοποίηση τοῦ ὡραίου αὐτοῦ σώματος εἶναι κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιδιώξει κάθε ὡραῖο κορίτσι. Δῶσε ὁμορφιά, εἶναι σὰν τὸ δῶσε γέλιο ἢ δῶσε εὐτυχία. Κάτι τὸ ἀπόλυτα θεμιτό».

Ἡ Ντέμπορα μιλάει μέσα ἀπὸ τὴ μέθη τῆς νεότητάς της, τῆς ὁμορφιᾶς της καὶ τῆς φήμης της. Μυριάδες νέοι τὴν ἀγαποῦν, ἀκόμα περισσότεροι τὴν ποθοῦν. Χόμπυ της, νὰ τρέχει μὲ πατίνια στὰ πεζοδρόμια τῆς γειτονιᾶς της. Σὰν μικρὸ κορίτσάκι. Αὐτὸ τῆς θυμίζει τὰ παιδικά της χρόνια. Τῆς δίνει ἐπίσης μιὰ αἴσθηση ἁπλότητας.

Καινούργια ὀχήματα παιγνίδια

ΛΟΝΔΙΝΟ. Στὴ σειρὰ παιχνιδιῶν τῆς Βρετανικῆς ἑταιρείας Μέττοϋ Πλαίηκραφτ Λτδ, προσετέθη τελευταίως ἕνας μεταφερέας αὐτοκινήτων καὶ ἕνα γεωργικὸ τρακτὲρ μὲ ρυμούλκα, χυτὰ σὲ καλούπι καὶ μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες. Ὁ περίπλοκος μεταφορέας Κόργκι Μέητζορ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ πετυχημένα παιχνίδια. Περιλαμβάνει τὴν ἀρθρωτὴ μονάδα ἐνεργείας Τὶτλ Κάμπ τῆς Φόρντ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποσυνδεθῆ ἀπὸ τὴν ρυμούλκα φορτίου. Ἡ ρυμούλκα ἔχει δύο θέσεις καὶ ἡ ἐπάνω γίνεται ἐπικλινής, ἐνῶ τὸ πίσω μέρος ἀνοίγει καὶ κλείνει. Καὶ στὶς δύο θέσεις ὅπου φορτώνονται αὐτοκίνητα ὑπάρχει πρόβλεψη γιὰ νὰ στερεώνονται τὸ ὀχήματα στὰ πλάγια. Ὁ μεταφορέας αὐτὸς αὐτοκινήτων ἔχει μῆκος 35 ἑκατοστῶν. Τὸ γεωργικὸ τρακτὲρ μὲ ρυμούλκα εἶναι αὐθεντικὴ ἀναπαραγωγὴ πραγματικῶν ὀχημάτων καὶ ἔχουν μῆκος 22 ἑκατοστῶν. Ἔχουν φινίρισμα σὲ χρώματα ἄσπρο, κόκκινο καὶ μαῦρο. Τὸ τρακτὲρ ἔχει ἐλάχιστο χαραγμένο σωστά, λεπτομερεῖς μοχλοὺς καὶ κουμπιὰ στὴ θέση τοῦ ὁδηγοῦ, ἀκόμη καὶ ἕνα προπέτασμα γιὰ τὴ βροχὴ ποὺ διπλώνει πίσω, καὶ ἕνα μοχλὸ ἀσφαλείας γιὰ τὴν ρυμούλκα. Ἡ ρυμούλκα, ἀνασηκώνεται καὶ ἔτσι φαίνεται τὸ λεπτομερειακό, σχεδίασμα τοῦ ὑδραυλικοῦ συστήματος ἀνυψώσεως καὶ πίσω ἔχει θύρα ποὺ ἀνοίγει ὅταν ἡ ρυμούλκα ἀνασηκώνεται

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Τὸ γυμνὸ μεσουρανεῖ στὶς αἰσθητικὲς ἀξίες

ΑΠΟΘΕΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

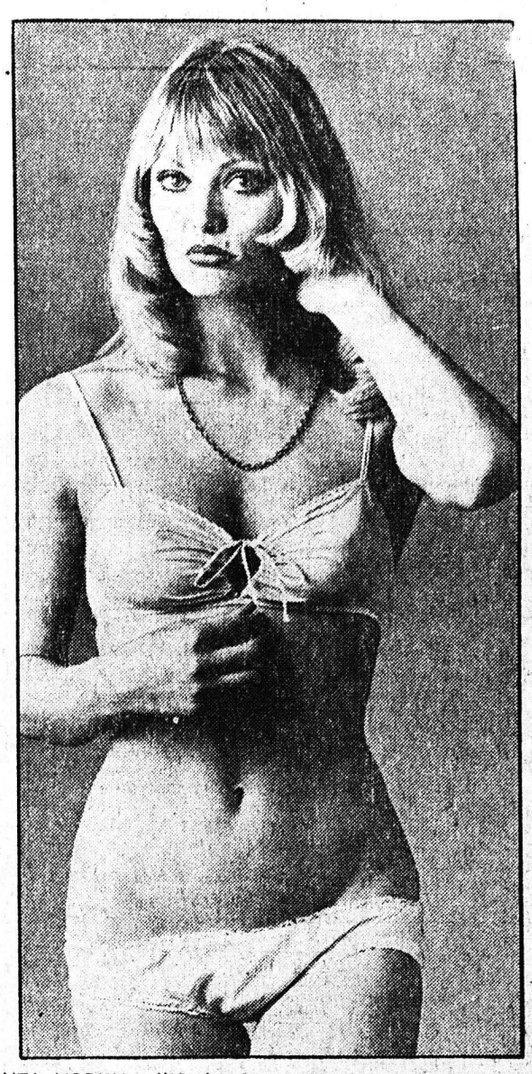

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ('Ιδ. 'Υπ.). Ἡ τηλεόραση ἀπέσπασε ἀπὸ τὸν κινηματογράφο τὰ πρωτεῖα στὴν ἀνακάλυψη ταλέντων γιὰ φίλμ — ἀκόμα καὶ νια θέατρο. Ἀναζητεῖ τὸ ταλέντο παντοῦ, καὶ ἔχει ἀπεριόριστες δυνατότητες νὰ τὸ δοκιμάζει, νὰ τὸ ἐπιδεβαιώνει, νὰ τὸ ἀναδεικνύει καὶ νὰ τὸ ἐπιβάλλει. Ἑκατοντάδες νεαρὰ κορίτσια ποὺ ὀνειρεύονται τὸ φωτοστέφανο τῆς ὀθόνης — τὸ χρῆμα καὶ τὴ φήμη — προσέρχονται κάθε ἑβδομάδα στὰ στούντιο γιὰ δοκιμαστικὲς προβολὲς καὶ οἱ εἰδικοί, σκηνοθέτες κλπ., κάνουν τὴν ἐπιλογή τους. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κορίτσια ξεκινᾶνε